

atur semp. indeteriora delabi-
 tur qui nem semp statim
 deseruit. statim quem habere
 potuit amisit. Omnes & enim
 hoc tempus nostrae mortalitatis
 quam diu nos in hac nostra muta-
 bilitatis corruptionem retinet.
 Aeternitatis nobis incommutabi-
 lis non apparet. Quia ergo
 diem iam aeternitatis uidelicet
 diem suae mortalitatis sustinet.
 Scriptum est enim in libro iob.
 pereat dies in qua natus sum.
 Inde quippe iustitiae homo est
 conditus. sed iam intemporecul-
 pa natus. Adam enim conditus
 sed iam primus natus est. Quid est
 ergo dei patiuntatis maledicere
 nisi aperte dicere. Dies mutabilita-
 tis pereat & lumen aeternitatis
 erumpat. hoc tempus nostra
 mutabilitatis non quandoque
 ita peritur ut est ^{is est in ansturū} male sit.
 sed & ut paenitius non sit. Angelo
 in sacro eloquio attestante quart.
 Piuuentem in scia quod tempus
 iam non erit. Nam & propheta
 tacit. Et tempus eorum in

dij

aeternum. Quia pro momentate
 pus defectus. nomine temporis
 eorum defectum vocavit.
 Offendens quia sine omnino modo
 defectus ficiunt. huic autem si
 omnis intima consolatione sepa-
 rantur. nos quippe quia de pro
 pagine primi hominis nascimur
 radice amaritudinem quasi in
 virgulture continemus. Nam quia
 ex illo ducimur eius cursum nascen-
 do sortimur. Ita de ipso cotidianio
 momento qui uirium usus incessanter
 auita transeamus & uiuendo nobis
 spatium unde crescere creditur
 inde de crescit. Dum infantia
 ad pueritiam. pueritia aduler-
 centiam adolescentia adiuuen-
 tum suuenter ad senectutem.
 senectus transit ad mortem.
 In cursu uita & presentis ipsius uis.
 augmentis & detrimentum miser
 homo competit. & inde semper
 deficit unde proficere inspatum
 uita credit. **XII. TUDIS**
CORDIA ANGELORUM
SCORUAI XQ. HOMINUM
SUB PRAEFATIOMENCOH
STITUTORU.